

ряжение нѣмаше отгдет да ги набавятъ презъ краткия мобилизационенъ срокъ.

Денѣтъ 10 септемврий мина въ усиленъ работа по изваждане облѣклото, снаряжението и др. отъ полковитѣ складове. Отъ 11 до 15 се работи усилено по приемане, разпредѣление и стѣкмяване пристигналитѣ запасни и преглеждането имъ отъ медицинската комисиѣ. Приемаха се и конетѣ.

Къмъ 14 септемврий се бѣха явили по-голѣмата частъ отъ запаснитѣ и полкътъ можеше да се смѣта напълно мобилизиранъ.

Отъ 15 до 23 дружинитѣ излѣзоха на лагеръ при гр. Сливенъ, дето произвеждаха учения и се устройваха.

Командиръ на бойния полкъ бѣ подполковникъ Никола Христовъ. Дружинитѣ командуваха: 1-а — подполковникъ Русевъ, 2-а — майоръ Гюмюшевъ, 3-а — подполковникъ Кантарджиевъ и 4-а — майоръ Чолаковъ; ротитѣ се командуваха: 1-а — капитанъ Петрановъ, 2-а — капитанъ Планински, 3-а — капитанъ Кутевъ, 4-а — капитанъ Сяровъ, 5-а — подпоручикъ Бандевъ, 6-а — подпоручикъ Кебеджиевъ, 7-а — капитанъ Марковъ, 8-а — поручикъ Людцкановъ, 9-а — капитанъ Димчевъ, 10-а — капитанъ Задгорски, 11-а — капитанъ Кършовски, 12-а — поручикъ Желевски, 13-а — поручикъ Стамовъ, 14-а — поручикъ Мечковъ, 15-а — капитанъ Инзовъ, 16-а — подпоручикъ Келеведжиевъ, картечната рота — поручикъ Пилборовъ, нестроевата рота — капитанъ Сотировъ Коста, адютантъ на полка — подпоручикъ Бозаджиевъ.

Съсрѣдоточение къмъ сръбската граница

Съ общата мобилизация се попълниха до щатоветѣ за военно време съществувашитѣ въ мирно време части, формираха се щатоветѣ на голѣмитѣ войскови единици и предвиденитѣ въ щатоветѣ допълнящи и етапни части. Формира се 11-а Македонска дивизия (отъ 6 пехотни полка), въ която влѣзоха всички способни да носятъ оружје македонци.

Отъ всички мобилизирани части се формираха три отдѣлни армии: I, II и III и единъ общъ резервъ (2-а, 10-а и 11-а дивизии).

I армия се състоеше отъ четири дивизии. Тя трѣбваше да се съсрѣдоточи на фронта отъ р. Дунавъ до в. Стрешаръ и имаше задача да действува срещу Сърбия съвмѣстно съ австро-германскитѣ войски, като настѣпи по долината на р. Морава съ главенъ обектъ гр. Нишъ.

II армия се състоеше отъ две пехотни дивизии (3-а Балканска и 7-а Рилска) и една конна дивизия. Споредъ плана на германското командуване за действия въ Македония бѣ предвидена само една пехотна дивизия и македонското опѣлчение. Българското главно командуване отдаваше голѣмо значение на действията въ Македония и насочи тамъ цѣлата II армия (43 дружини, 44 батареи, 20 ескадрона, съ обща численостъ 100,000 войници, 53,325 пушки, 52 картечници, 182 орждия и 3050 саби).

Армията трѣбваше да се съсрѣдоточи въ района Кюстендилъ — Дупница — Горна Джумая и имаше за задача да настѣпи въ Македония съ главна посока Кюстендилъ — Скопие и да прекъсне съобщенията на сръбската армия съ Солунъ.